

Un cop acceptats els nostres límits, ja els podem superar - Albert Einstein, físic.

Temps de castanyes

Ja ha arribat la tardor, que no vol dir que faci fred... En fi com que sóc persona de tradicions, vaig dir a les nenes del parvu, que fessin venir a la Senyora Castanyera, per repartir castanyes, boniatos i ens ensenyés a fer panellets. El millor de tot, com sempre, el tema menjar. M'agraden els boniatos, les castanyes i els panellets de coco. Ara bé, la Senyora Castanyera, no em va fer massa gràcia, ves per on...

Amb això del canvi climàtic, la tardor s'ha convertit en un referent pedagògic sense manifestacions clares en la nostra vida quotidiana (a que semblo Al Gore?). Que vol dir això? doncs que ja estem pensant amb l'hivern. I aquest hivern vé carregat de novetats.

La primera és que la Fundació Invest For Children, a través de l'Ana Sentmenat i el Carlo Bonomi estan organitzant la Cavalcada de la Integració 2008 a les nostres ciutats. La idea és que a totes les cavalcades de Reis de les nostres ciutats i pobles, hi hagi com a mínim un nen o una nena amb síndrome de Down o amb altre discapacitat intel·lectual. S'ha remès una carta a

tots els ajuntaments i entitats organitzadores. Des d'aquest diari estem orgullosos d'haver col·laborat amb la creació del logotip. Els meus becaris, quan volen, treuen temps de sota les pedres.

Segona novetat, segueixo fent tasques d'altruïsm i ajudant als joves que volen obrir-se camí en el món del glamour. Fa uns mesos vaig rebre una trucada d'una jove model, Vanessa Lorenzo, que volia que l'ajudés a saltar a la fama. Com que sóc de cor després i m'agrada ajudar als altres, vaig accedir a que em fessin unes

fotos amb ella... El resultat, properament als vostres quioscos. Malauradament encara no estic autoritzada a donar més detalls... Oh!!

Finalment amb uns quants dies de retard, vaig poder celebrar el meu aniversari amb els meus amics de Sant Antoni. Els senyors Moreno ens van convidar al seu jardí i tota la colla (Adrià, Aina, Andrea, Arnau, Laia, Marc) ens ho vam passar molt bé corrent, bevent i menjant, i obrint regals. A l'acabar la festa, l'Andrea i jo vam acompanyar als pares a la Festa de la Cervesa de Platja d'Aro i vam

sopar com els grans: frankfurt, braves, cargols...

Als pares els comencen a entrar les presses per arreglar la casa, de cara a l'arribada de "X". Intenten tenir-ho tot a punt i jo els ajudo, netejant tot allò que està per sota dels 70 centímetres d'alçada (els CD's del pare, els marcs de foto, el mando de la tele). No us podeu imaginar fins a quina distància es pot desplaçar un mando de la tele d'una sola patada...

L'intrús "oriol" encara no ha arribat i ja pateja a la mare...